

ԲԱՄՓԱՅԵԼ ՊԱՄԿԱՆՆՅԱՆ

Ի՞նչ անենք . . .

«Ի՞նչ անենք»... Ամո՛թ այսպես ասողին,
Ամո՛թ, բույր ամոթ հուսահատվողին,
Մա՛հ, մա՛հ, հագար մահ հեք վրհատվողին
Եղբարք, ալ չասենք. «Հայե՛ր, ի՞նչ անենք»:

Ասեք՝ ի՞նչ կանեն ջուրը ընկածը,
Ասեք՝ ի՞նչ կանեն քաղցած սովածը,
Ասեք՝ ի՞նչ կանեն գերի ընկածը...
Եղբարք, ալ չասենք, «Հայե՛ր, ի՞նչ անենք»:

Ջրրամույնք ճրգնին քանի ուժ ունին,

Քաղցածը մաշե շենքը դրացիին,
Փախչել կը հնարի կաշկանդած գերին...
Եղբարք, ալ չասենք. «Հայե՛ր, ի՞նչ անենք»:

Հարուստ, հե՛ր ոսկիդ սընդուկ դըրել ես,
Կըտրիճ, ո՞ր օրվա ուժըդ պահել ես,

Առ ի՞նչ, ազգասեր, ազգըդ սիրել ես...
Եղբարք, ալ չասենք. «Հայե՛ր, ի՞նչ անենք»:

Հարուստ, դիմացդ է ազնիվ ասպարեզ,

Հայրենին լավ է, քան թե ոսկու դեզ,
Թե մեռնիս՝ ոսկիդ հե՞տըդ կըտանես...

Եղբարք, ալ չասենք. «Հայե՛ր, ի՞նչ անենք»:

Կըտրիճ, ալ կանցնի քանի մի տարի,
Այդ թըշիդ վարդը իսպառ կըխամրի.
Չի թոռնիր միայն հիշատակ բարի...

Եղբարք, ալ չասենք. «Հայեր, ի՞նչ անենք»:

Թե ուզես հայր՝ նա շատ բան կանես,
Կես միլիոն կըտրիճ դաշտը կըհանես,
Տաճկի աթոռը տակնուվրա կանես...
Եղբարք, ալ չասենք. «Հայե՛ր, ի՞նչ անենք»:

Հայր կըստիպես վեհ Պատրիարքին

Հորդորակ սըփռել բոլոր հայ ազգին,
Թոթվել-գարթեցնել մեր թըմրած հոգին...
Եղբարք, ալ չասենք. «Հայեր, ի՞նչ անենք»: